

[Arentoft.]

Poul Schlüter, hvorfor vi ikke var med. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde her ved debatten den 13. januar, men ved militærnægterdebatten i maj 1976 understregede jeg her fra talerstolen, at fremskridtspartiet var klar som en enig gruppe til at gå ind i forligsforhandlinger. Jeg stillede spørgsmål om det til ministeren i september, og centrum-demokraterne opfordrede til, at vi kom ind i forhandlinger i oktober, men dengang mente ministeren, at det var for sent, og nu er vi altså helt fremme i marts. Der havde altså været tid nok.

Til hr. Poul Schlüter vil jeg gerne sige tak, fordi hr. Poul Schlüter er, så vidt jeg kan opfatte det, den, der har forstået min ordførertale til at begynde med ved at sige, at om flere slutter sig til forliget, er de velkomne dertil.

Derimod sagde hr. Poul Schlüter, at han spændt ville se frem til afstemningerne om finanslovforslagets § 22. Jeg mener ikke, at der er noget forkert i at komme frem med besparelsesforslag også inden for forsvaret, som ikke går ud over styrkemålene, f. eks. et forslag om at slå flyvevejrtjenesten og forsvarets vejrtjeneste og meteorologisk institut sammen. Vi ved, at forsvarets vejrtjeneste er den absolut bedste og mest sikre med hensyn til prognoser. Der kan være besparelser at hente, og der kan ikke være noget forkert i at lægge sådan noget frem til drøftelse.

Jeg noterede mig også, at det radikale venstre ville stemme imod, og det må for mig at se betyde, at aftalen af 28. februar må kunne tages op til fornyelse. For det første fordi der altså er et af de seks partier, der går ud, men også fordi aftalen er dateret den 28. februar. Det er faktisk før dette folketing var godkendt, og derfor må det vel efter parlamentarisk skik tages op til revision i det nyvalgte folketing.

Til SFs ordfører vil jeg bare lige vedrørende bemærkningerne om F-16 flyene sige, at man lige skal være opmærksom på, at udgifterne ligger inden for forsvarsforligets rammer, og at de altså betales inden for det stipulerede.

Så vil jeg slutte med at sige, at fremskridtspartiet ser frem til en god, vigtig og spændende udvalgsbehandling i forsvarsudvalget i de kommende dage.

Brusvang (CD):

Hr. Søggaard benyttede for lidt siden udtrykket »reserveordfører«, og det vil jeg godt videreføre som begreb. Der er jo den realitet bag-

ved, at mit partis ordfører ikke har deltaget i forhandlingerne, men er kommet ind i folketinget ved dette valg, hvorimod jeg har deltaget i forhandlingerne, og det giver mig anledning til et par supplerende bemærkninger.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det var en lettelse for mig at høre det radikale venstre sige nej. Det er første gang igennem lang tid, man fra det radikale venstre har fået en ganske klar stillingtagen til et spørgsmål af denne art. Jeg tænker på så mange situationer, hvor deres stillingtagen har været vanskelig at tyde, f. eks. deres stillingtagen til EF, til a-kraft og visse andre ting. Men her har vi altså et klart nej. Det nej kunne vi godt have fået for længe siden. I realiteten var vi fuldstændig færdige med drøftelserne måneder forinden, og det har simpelt hen været tidsspilde at blive ved at sidde og hugge og hakke i nogle formuleringer, som der i realiteten slet ikke var grund til at hugge og hakke i. Den formulering, der var lavet af forsvarsministeren, og som i dag er den, der står i teksten, var ganske fornuftig og havde ud fra almindelige kontraktlige forudsætninger de ting med, som var relevante, når man skal have en genforhandlingsklausul. Det har stået der hele tiden, og det er i og for sig tidsspilde, at man ikke har kunnet acceptere det.

Jeg vil have lov til at understrege, at det, der er sket med det radikale nej, er en ting af ganske overordentlig vidtrækkende politisk betydning. Det er nemlig ikke bare noget, der har konsekvenser i denne sag om forsvaret, som vi debatterer, det er et spørgsmål om hele den binding, der politisk har været mellem det radikale venstre og socialdemokratiet, som på én gang nu skal ses i et helt andet perspektiv. Jeg er overbevist om, at dette vil have konsekvenser på en række områder.

Endelig vil jeg gerne sige med hensyn til fremskridtspartiets stilling, at det er korrekt, at jeg under forhandlingerne gjorde opmærksom på, at dette parti ved hr. Glistrup havde erklæret, at det ville stemme for bevillingerne, og at det gerne ville være med. Jeg vil nu gerne se, at den fortsatte debat og de endelige beslutninger bliver fulgt op af fremskridtspartiet i overensstemmelse med denne udtalelse, at man stemmer for de bevillinger, der skal stemmes for, at man stemmer for den tekst, der skal stemmes for. I så fald er der i hvert fald ikke fra mit partis side noget som helst ønske om,